

Lê Trọng Nguyễn

GIỚI THIỆU

Xin hân hạnh giới thiệu đến quý Thầy Cô, quý Đồng Môn và quý Thân Hữu
Bài LÊ TRỌNG NGUYỄN ... của CHS Huyền Chiêu với đôi dòng tâm tình như sau:
*"xin anh đừng gọi HC là "nhà Văn" HC chỉ là một người viết nghiệp dư. HC chưa đủ tài, đủ
tác phẩm để được gọi là nhà văn.*

Anh Nhượng chỉ cần giới thiệu bài viết của HC Cựu HS NH là đủ.

Xin thán phục đức tính khiêm nhường của tác giả.

Trân trọng giới thiệu.

NHHN

Nhạc Sĩ Lê Trọng Nguyễn (1926-2004)

Sau nửa năm khô hạn, sáng nay đã lắt rắt cơn mưa đầu mùa. Tạ ơn trời vẫn còn thương người dân miền Trung thường bị "trời hành". TV, báo nhà nước đang đăng tin chính quyền và người dân tương xứng chào đón Tổng Thống nước cựu thù, Obama.

"Trải qua một cuộc bể dâu

Những điều trông thấy mà đau đớn lòng

(ND)

Hỡi ôi! Khi nhạc sĩ Văn Cao viết bài "Mùa Xuân Đầu Tiên" năm 1976, bài hát đã bị cấm phổ biến vì ông đã dám nói lên niềm mong ước chân thật rằng *"từ đây người biết quê người, từ đây người biết thương người, từ đây người biết yêu người"*. Mãi đến sáu năm sau bài hát mới được cấp phép. Có lẽ Văn Cao bị khép tội mĩa mai chế độ? Tội nghiệp cho Văn Cao. Ông không còn sống để nhìn thấy mọi người vỗ tay hoan hô Obama khi ông nhắc đến câu hát ấy trong bài diễn văn dài 30 phút tại Hà Nội ngày 23 tháng 5-2016.

Chạnh lòng thương mấy triệu người Việt Nam, mấy trăm ngàn lính Mỹ đã chết vì Obama ra đời muộn quá.

Tắt TV, vào hộp thư đọc cho đỡ buồn.

Nguyệt Mai có gửi bài Sao Đêm của Lê Trọng Nguyễn do Thu Vàng hát.

Một buổi sáng ý nghĩa khi gặp lại cả hai người mình mến mộ.

SAO ĐÊM

Lê Trọng Nguyễn sáng tác

Thu Vàng hát

Thực hiện video: Hoàng Khai Nhan

Lê Trọng Nguyễn sáng tác không nhiều nhưng ca khúc của ông hay và lạ.

Lạ vì lời bài hát của nhạc sĩ có khi mang nỗi buồn rất nhẹ nhàng có khi lại chất chứa một nỗi đau nặng nề... khó hiểu.

NẮNG CHIỀU

Lê Trọng Nguyễn sáng tác

Mai Hương và Phạm Anh Dũng hát

Thực hiện video: Hoàng Khai Nhan

Nắng Chiều là bài hát thuộc xóm nhẹ nhàng.

Nắng Chiều kể lại một chuyện tình có đầu có đuôi. Và nhờ cái đuôi không vui lắm khi cô em *"dáng gầy gầy"* *"dịu dàng nhìn anh, em nói mến anh"* nhưng giờ *"biết đâu mà tìm"*. Nắng Chiều đã làm xót xa, tê tái hàng triệu con tim người nghe.

Chuyện tình trong Nắng Chiều buồn nhưng đẹp quá trong bối cảnh một làng quê có *"mây lướt thướt trôi khi nắng vương đời"*, có *"nhớ sao là nhớ đến người ngày thơ"*.

Không hiểu sao, cũng là Lê Trọng Nguyễn, cũng "*bến nước xưa lá hoa về chiều*" ấy, "Bến Giang Đầu" vẫn được tác giả gọi là "Nắng Chiều Hai" lại mang nỗi đau vô cùng khúc mắc.

Có lẽ ngoài bản dịch ca khúc "Sombre Dimanche" Phạm Duy viết "*Bước chân về với gian nhà với trái tim cùng nặng nề*" chỉ có Lê Trọng Nguyễn dùng chữ "nặng nề" trong Bến Giang Đầu:

"Bước nặng nề qua thềm nhà vắng vương xác hoa

Khi nắng chiều nghiêng, ghé bên vai, ướp vào má".

Không gian thì hoang vắng tiêu điều, không khí thì rờn rợn.

Chữ "Lách" mà Lê Trọng Nguyễn dùng để viết lời ca cũng thật ít ai dám dùng:

"Lách cỏ vườn xưa, tìm lại chỗ ta vẫn đùa"

Kỷ niệm thì cũng mang chút gì đau xót giận hờn:

"ngắt hoa anh cười, nhưng em trách rồi lệ ứa"

Vậy mà tôi thích Bến Giang Đầu hơn vì nhịp điệu và từ ngữ đều trúc trắc, lạ như "bước", "lách", "ngắt", "trách", "lệ ứa".

Tôi có cảm giác chữ có dấu huyền hay không dấu thường dành cho những cảm xúc nhẹ nhàng như "bâng khuâng", "buồn buồn", "rì rào", "thì thầm", "chiều chiều"... Còn nỗi đau đớn thường dành cho các chữ có vần trắc như "uất ức", "oán trách", "khóc lóc", "mất mát", "bức xúc"...

BẾN GIANG ĐẦU

Lê Trọng Nguyễn sáng tác

Thái Châu hát

Bến Giang Đầu đối với tôi là một bài thơ lạ nằm ở vần trắc.

Nhưng bài hát của Lê Trọng Nguyễn mà tôi thích nhất là "Cát Biển".

CÁT BIỂN

Lê Trọng Nguyễn & Y Vân sáng tác

Quang Tuấn hát

Thực hiện video: Hoàng Khai Nhan

Đó là một bài hát có lời rất ngây thơ, giản dị nhưng gợi niềm xúc động cho những đứa trẻ mới lớn, tâm hồn mơ mộng vu vơ như tôi thuở ấy:

- Thuở ấy là thuở đất nước tuy bị chia làm đôi nhưng chưa có ai muốn giải phóng ai và súng đạn của Mỹ, Liên Xô, Trung Quốc chưa đổ vào đất nước tôi.

- Thuở ấy những ca khúc của Lê Trọng Nguyễn, Nguyễn Hiền, Phạm Đình Chương... êm đềm dịu dàng như tâm hồn của người miền Nam sống vô tư yêu hòa bình.

- Thuở ấy mọi người dân miền Nam được sống tự do, suy nghĩ tự do.

Cát Biển ghi dấu một thời của mơ mộng tự do mà không bị khép tội "có tư tưởng lãng mạn tiểu tư sản".

Một chàng trai "tuổi mộng ước chưa tròn", đi dạo trên bờ cát và "thường hay mơ ước tìm người bạn đường".

Câu chuyện thật đẹp:

"Rồi một chiều vàng bóng

Nàng là cánh mây ngàn

Chẳng hẹn mà cùng đến

Bên bờ cát hoang"

Một mình đi dạo trên bãi biển bỗng có một người trong mơ xuất hiện. Rồi hai người cùng bước đi trên cát, rồi cùng nhìn những con dã tràng (còn có tên cúng cơm là Còng) xe cát, rồi sóng xô vào xóa đi những dấu chân.

Ôi, dễ thương quá những mơ mộng thuở ban đầu.

Nhưng rồi "hợp tan có lâu gì", "buồn vui cách nhau không xa".

Tôi yêu "Cát Biển" vì lời giản dị nhưng đẹp:

"Thành xưa xây đắp đổ một nụ cười

Bàn chân trên cát thủy triều dập vùi"

Và tôi cũng yêu "Cát Biển" vì ít ai hát bài này và mình có cảm giác nó là một kỷ niệm dễ thương của riêng mình.

Người ta viết được những điều hiền lành thơ mộng như trong "Cát Biển" không hiểu sao có lúc lại nghĩ ra được những lời lẽ xé da, xé thịt như trong "Sao Đêm".

"Còn gì nữa? Bầu trời rạn nứt rồi

Mà ôi tâm tư đen tối chơi vơi

Đâm nát phím ngà người yêu tàn phá

Chờ qua năm tháng rũ áo trần gian"

.....

"Còn gì nữa, tuổi vàng qua mất rồi

Mà ôi thương đau theo mãi không thôi

Thân xác héo mòn đời ta lạnh trống

Đôi mắt tiên nâu chờ ta giữa trời sao"

Thân xác héo mòn đời ta lạnh trống

Đôi mắt tiên nâu chờ ta giữa trời sao"

Lê Trọng Nguyễn, nghe qua Nắng Chiều, Cát Biển cứ ngỡ tâm hồn ông "Dịu dàng mềm đũa trong nắng lúa thừa" hay "Dã tràng ngoài biển cát hồn mộng vẫn se hoài"

Nhưng có những lúc trong lòng ông như có ngọn lửa đau đớn âm ỉ cháy.

"Có phải vì anh bình bồng mãi trong gió sương

Trong lúc đời em dưới hiên tranh, khói lạc hương"

Giờ này ông đã "rũ áo trần gian" mong rằng ông đã trở thành một ngôi sao bình yên.

Huyền Chiêu

Ninh Hòa, 24 tháng 5 - 2016

Nguồn: https://nguyenhuehaingoai.blogspot.com/2016/05/le-trong-nguyen_27.html

www.vietnamvanhien.org

